

NHỚ THUỞ MẸ XƯA

*Con nâng lên cây đàn
Hát lại những bài xưa đã hát
Thuở ấy mẹ vẫn ngồi trong bếp
Lặng lẽ cười,
lặng lẽ lắng nghe con.*

*Mái rạ nghèo hun hút gió đầu thôn
Mẹ tiễn con đi, vẫn ánh nhìn lặng lẽ
Con lưu lạc cuối trời, cuối bể
Những nhọc nhằn, cay đắng,
những buồn vui...*

*Bây giờ thì con đã già rồi
Giọng hát, tiếng đàn chẳng còn như thuở trước
Trở lại quê nhà nghe gió cay trong mắt
Bếp lửa lạnh tanh, hun hút gió đầu thôn!*

*Chỉ còn lại cây đàn và nỗi cô đơn
Con lại hát những bài xưa đã hát
Không còn mẹ ngồi nghe như thuở trước
Di ảnh nhìn con lặng lẽ một nụ cười.*

*Mẹ đã về cõi mây trắng xa xôi
Mang theo cả nụ cười bên bếp lửa
Con với cây đàn và những bài hát cũ
Mẹ có còn nghe được tiếng con không?*